

mange smukke anlæg. Men med den største forundring ser man, at virksomheden på Amagertorv er uforandret. I alle store byer i Europa er der haller, hvor der sælges fisk, grønt med mere. Men på Amagertorv sidde grønt- og fiskehandlernes i regn, storm og sne uden anden beskyttelse end deres tarvelige klæder. De fleste har end ikke råd til at anskaffe sig regnkapper. Disse kvinder, som vi vise denne hårdhed, har ikke andet til deres livs ophold end deres legemlige kræfter. Tør vi lykkeligere stillede se vore medmennesker udsatte for en sådan hensynsløshed? Der sørges jo for at heste og andre dyr ikke blive mishandlede; hvor tør man byde kvinder en sådan medfart. Det er en skam for Københavnerne, at byen i 1886 ikke er nåt videre. Vil ikke vor menneskefølelse tage noget hensyn hertil, så synes mig, at staten maa gjøre det; den kan ikke være tjent med, at så megen arbejdskraft tilintetgjøres for tidlig.

Dansk Kvindesamfund

holdt Onsdag den 17de Nov. et Møde for Kvinder alene, hvor Fru *Charlotte Norrie* født *Harbou* holdt Foredrag om „Syge- og Sundhedspleje som et nødvendigt Led i den kvindelige Opdragelse.“

Kvinden lærte ikke det Arbejde, der falder i de fleste Kvinders Lod. Skønt nu heldigvis den Art unge Damer, som ikke opdrages til andet end til at være »velopdragne«, var ved at forsvinde, saa var der en anden Fare, der truede Kvindene, nemlig en udelukkende æsthetisk eller videnskabelig Uddannelse. Denne maatte ikke undervurderes, men Haand i Haand med den burde gaa methodisk Undervisning i det praktiske Arbejde, som falder i enhver Kvindes Lod. Og det var den dannede Kvinde, der burde gaa i Spidsen for Reformforsøg i denne Retning.

Den almindelige Maade, hvorpaa vore unge Piger faar Undervisning i Husgerning o. s. v., er, at de gaar Moderen til Haande i Hjemmet; i de senere Aar har man dog indset Manglerne og Ensidigheden ved en saadan Uddannelse og er